

[Finansministeren.]

en nøjagtig Opgørelse over, men efter det Materiale, der foreligger, maa der i hvert Fald en Halvering til.

Selv om man vilde gaa ind paa det ærede Medlems Tankegang, bliver det samlede Beløb for Skatter og Driftsindtægter saaledes kun 490 Mill. Kr., altsaa ogsaa langt mindre end de af det ærede Medlem beregnede 605 Mill. Kr. Men jeg kan i øvrigt ikke erkende, at der, hvad Driftsindtægterne angaar, er Tale om et Beskatningsforhold. De kommunale Driftsvirksomheder bør altid drives saaledes, at de giver et passende Overskud, som bl. a. kan tjene til Modernisering og Udvidelse af Driften. Idet jeg altsaa ser bort fra Kommunernes Driftsindtægter, bliver de samlede Kommuneskatter for 1937—38, som jeg har nævnt, 445 Mill. Kr. For 1928—29 er det tilsvarende Tal ca. 285 Mill. Kr., hvad der giver en Skattestigning i de 9 Aar paa 160 Mill. Kr., medens Resultatet efter de ærede Medlemmer Hr. Elgaards og Hr. Jensen-Brobys Tal skulde være en Stigning paa 234 Mill. Kr.

Naar jeg her saa grundigt har gaaet dette Talmateriale igennem, er det, fordi jeg har ønsket for en Gangs Skyld at vise, hvor løsagtigt man fra Venstres Side omgaas Skattestatistikken i rent agitatorisk Øjemed. Der er i denne Tid, hvor Skatte-lovgivningen er til Revision i Skattekommissionen, saglige Problemer nok at beskæftige sig med, og dem bør de ærede Medlemmer Hr. Elgaard og Hr. Jensen-Brobys hellere skænke deres Opmærksomhed. Inden jeg forlader de kommunale Skatter, skal jeg i øvrigt for en Ordens Skyld gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobys ogsaa har taget fejl i sin Omtale af de fælleskommunale Skatter for indeværende Aar, idet han har opgivet de fælleskommunale Ejendoms-skatter til 46 Mill. Kr., medens det rigtige Tal er 37 Mill. Kr.

Hvad Statsskatterne angaar, viser Regnskaberne, naar Arveafgiften medtages, en Stigning fra 357 Mill. Kr. i 1928—29 til 550 Mill. Kr. i 1937—38. Herved er imidlertid at bemærke, at der paa Venstre-regeringens sidste Regnskab var, Partiets Politik tro, et Underskud paa 11 Mill. Kr., medens der paa det nys aflagte Regnskab var et Overskud paa godt og vel 23 Mill. Kr. Det forandrer straks Billedet med 34 Mill. Kr. Desuden maa tages i Betragtning, at der til ekstraordinære Foranstaltninger, som direkte eller indirekte kommer Landbruget til gode, i 1937—38 blev anvendt

henved 43 Mill. Kr. og til Brændselshjælp og andre ekstraordinære Foranstaltninger 15 Mill. Kr., altsaa i alt 58 Mill. Kr. Naar hertil føjes de 6 Mill. Kr., hvormed Tjenestemændenes Reguleringstillæg ekstraordinært blev forhøjet i 1937—38, har man alene i disse Forhold Forklaringen paa Halvdelen af den Stigning paa henved 200 Mill. Kr., som er sket for Statsskatternes Vedkommende i de sidste 9 Aar.

Efter det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobys Opgørelse skulde den samlede Beskatning for 1937—38 udgøre 1 155 Mill. Kr., og det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, der jo ogsaa holder af at melde sig som Talekspert, sætter yderligere Tallet op til 1 200 Mill. Kr. Det rigtige er, at den samlede Beskatning for det sidste Finansaar udgjorde henved 1 000 Mill. Kr. For 1928—29 var Tallet henved 650 Mill. Kr., hvad der giver en Stigning paa 350 Mill. Kr. i de 9 Aar, der her er Tale om.

Spørger man nu om, hvilken Nationalindtægt der ligger bag ved Tallene, da bliver Svaret et helt andet, end man skulde tro efter det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Udtalelser forleden Dag. At det ærede Medlem ikke er bange for at gaa i Vandet, naar det drejer sig om Tal, har jeg for længst opdaget, men at det ærede Medlem har saa lidt Føling med den økonomiske Statistik, at han kan opgive den danske Nationalindtægt til 3 Milliarder — 3 000 Millioner —, havde jeg dog ikke tænkt mig. Vor Nationalindtægt kan efter Statistisk Departements Beregning paa Grundlag af Ligningsresultaterne for 1937—38 ansættes til omkring 4 700 Mill. Kr., heri medregnet de Beløb, der er medgaaet til Betaling af Ejendoms-skatterne, og de Beløb, som Selskaberne har henlagt af deres indtjente Overskud. Sammenholdt med denne Nationalindtægt giver den samlede Beskatning paa 1 000 Millioner et Skattetryk paa godt og vel 21 pCt., og naar dette er Forholdet, maa jeg som Finansminister alvorligt paatale, at en dansk Folketingsmand her i det høje Ting fremstiller Danmark som et Land, hvor op til 40 pCt. af Nationalindtægten beslaglægges af Skatterne.

Ser man paa Stillingen i 1928—29, da kan Nationalindtægten dengang ansættes til godt og vel 3 600 Mill. Kr. Der har saaledes i den Periode, der her er Tale om, været en Fremgang i Nationalindtægten paa omkring 1 100 Mill. Kr., og af denne Stigning er 350 Mill. Kr. gennem Beskatning inddraget til Anvendelse til de Fællesopgaver, som Stat og Kommuner har at løse. Af Nationalindtægten beslaglagde Skat-